

XXXI.

Forslag til Lov

om

Ændring i Lov om Beskyttelse for Varemærker af 11. April 1890, jfr. Lov Nr. 170 af 19. December 1898.(Fremsat i Landstinget den 13. November 1914 af Handelsminister *Hassing Jørgensen*.)

§ 1.

§ 4 i Lov om Beskyttelse for Varemærker af 11. April 1890, jfr. Lov Nr. 170 af 19. December 1898, affattes saaledes:

Varemærket maa ikke registreres:

1. naar det mangler Særpræg — ved Bedømmelsen af hvilket alle foreliggende Forhold maa tages i Betragtning, særlig ogsaa Varigheden af den Brug, der maatte være gjort af Mærket — eller naar det udelukkende bestaar af Ord, som i den almindelige Omsætning kan tjene til at angive det Sted, hvor Varen er fremstillet eller forhandles, Tidspunktet for Varens Fremstilling, dennes Art, Varens Beskaffenhed, Bestemmelse, Mængde eller Pris, eller som ifølge den almindelige Sprogbrug eller den indenfor vedkommende Forretningskredse herskende Brug kendes som Betegnelse for selve Varen eller for den fra en anden næringsdrivende end Anmelderen hidrørende Vare,
2. naar det uden Hjæmmel indeholder andet Navn eller andet Firma end Anmelderens eller Navnet paa en anden Mands faste Ejendom,
3. naar det uden Hjæmmel indeholder Statsvaaben eller -kendetegn eller indenlandske kommunale Vaaben eller Kendetegn,
4. naar det indeholder Fremstillinger, der kan vække Forargelse, og
5. naar det er fuldkommen ligt med et Varemærke, som allerede for en anden er registreret eller behørig anmeldt til Registrering, eller med samme frembyder en saadan Lighed, at Mærkerne i deres Helhed uagtet Forskellen i Enkeltheder let kan forveksles; dog maa Registrering ikke nægtes, naar Ligheden beror paa saadanne Betegnelser, som omhandles i § 7, eller naar Mærkerne har Hensyn til forskellige Arter af Varer.